

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 186 din 09 iulie 2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "x II" Ltd.
din localitatea x, prin reprezentant fiscal
x, județul Prahova

Biroul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de M.F.P. – A.N.A.F. – Direcția generală de soluționare a contestațiilor, prin adresa nr. x din x iunie 2010 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. x/x iunie 2010, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "x" Ltd. din x, prin reprezentant fiscal x, județul Prahova**, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x aprilie 2010*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală* încheiat la data de *x aprilie 2010* de consilieri din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de x aprilie 2010.

În conformitate cu prevederile *art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale *art. II și art. III din O.U.G. nr. 39/2010* prin adresa susmenționată, M.F.P. – A.N.A.F. – Direcția generală de soluționare a contestațiilor a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor *art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală* – republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale *pct.5.4. lit.c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată* – aprobate prin *Ordinul M.F.P.-A.N.A.F. nr. 519/2005*, respectiv transmiterea contestației nr. x/x mai 2010 în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. x/x mai 2010, precum și faptul că, în urma soluționării decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, au rezultat diferențe de TVA nedeductibilă în cuantum egal cu TVA-ul solicitat la rambursare, astfel încât competența de soluționare a deciziei de rambursare aparține organelor specializate de soluționare constituite la nivelul teritorial al D.G.F.P. Prahova, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială "x" Ltd. are domiciliul fiscal în x, localitatea x, Str.x, Nr. x, x, fiind reprezentată fiscal în România de "x", cu sediul social în municipiul x, Piața x, Nr.x, județul Prahova, având codul de înregistrare fiscală **ROx**.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **x lei** reprezentând *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată*.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citată):

"[...] **Societatea x** (în continuare x) [...] a deșus la Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova documentația specifică pentru înregistrarea sa în scopuri de TVA în România și desemnarea în acest sens a x (în continuare x) [...], ca reprezentant fiscal.

Astfel, în urma depunerii acestei documentații x, a devenit **reprezentant fiscal** pentru x obținând de la Ministerul Finanțelor Publice [...], certificatul de înregistrare în scopuri de TVA RO x atribuit în x.10.2009.

x – reprezentant fiscal pentru x este reprezentată legal prin director general – dl x.

x – reprezentant fiscal pentru x (numită în continuare “reprezentant fiscal”) a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova decontul de T.V.A. înregistrat sub nr. x/x.02.2010 aferent lunii ianuarie 2010, cu opțiune de rambursare a sumei de x lei.

[...] **Luând în considerare :**

Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere [...],

Vă aducem la cunoștință, următoarea :

CONTESTAȚIE

[...] **ÎMPOTRIVA**

Deciziei de impunere nr. x/x.04.2010 și a Raportului de inspecție fiscală cu același număr prin care se respinge rambursarea sumei de x lei reprezentând TVA de rambursat la 31 ianuarie 2010.

Prin care solicităm:

1. Admiterea contestației astfel cum a fost formulată

2. **Anularea raportului de inspecție fiscală nr. x/x.04.2010 [...], a deciziei de impunere aferente, nr. x/x.04.2010 [...]** prin care se respinge rambursarea sumei de x RON.

Pentru următoarele motive:

În fapt,

În perioada 1 decembrie 2008 – 31 ianuarie 2010, Societatea prin reprezentant fiscal a efectuat importul a două x [...], precum și materiale, părți mașini x, piese de schimb, echipamente de protecție și alte bunuri necesare exploataării x respective pentru care a achitat organelor vamale TVA aferentă importului în valoare de RON x [...]. De asemenea, Societatea a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în România pentru care a plătit TVA în valoare de RON x prin mecanismul taxării inverse, respectiv achiziții locale de bunuri pentru care a plătit TVA în valoare de RON x.

La momentul la care a intervenit exigibilitatea TVA pentru importul de bunuri Societatea era proprietarul bunurilor, conform adreselor prezentate în timpul inspecției fiscale.

În baza a două contracte de închiriere (încheiate separat pentru fiecare echipament), aceste instalații de foraj au fost închiriate de Societate către y o persoană impozabilă stabilită în scopuri de TVA în Olanda. Societatea nu a colectat TVA aferentă închirierii acestor bunuri, deoarece potrivit art. 133, alineatul (2), litera g) din Legea nr. 571/2003 [...] Locul prestării acestor servicii de închiriere a unor bunuri mobile este considerat a fi acolo un beneficiarul (y) este stabilit (Olanda). Prin urmare Societatea a emis facturi fără TVA către y.

La rândul său, y a încheiat un contract pentru închirierea acestor bunuri către z și ulterior către x (“x”), persoane impozabile stabilite și înregistrate în scopuri de TVA în România. y nu a colectat TVA aferentă închirierii acestor bunuri către x și x, deoarece, potrivit art. 56 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene (prevederi implementate și de legislația de TVA a Olandei), locul prestării serviciilor de închiriere de bunuri mobile corporale este considerat a fi acolo unde beneficiarul (x) este stabilit (i.e. România). Prin urmare, y a emis facturi fără a colecta TVA către x. Menționăm că aceste două persoane impozabile au aplicat TVA română prin mecanismul taxării inverse.

[...] [...], s-a considerat că Societatea prin reprezentant fiscal nu a desfășurat activități impozabile prin utilizarea echipamentelor și bunurilor importate, astfel că nu putea beneficia de dreptul de deducere a TVA în baza art. 145 alin. (2) din Legea 571/2003 [...], coroborat cu pct. 59, titlul VI din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 [...].

[...] Având în vedere aceste prevederi legale dorim să subliniem că:

– x trebuie privită ca o singură entitate legală și deci **o singură persoană impozabilă**. Nu există două persoane impozabile separate, una în x și alta înregistrată în scopuri de TVA în România;

– Persoana impozabilă x desfășoară activități economice și anume închirierea bunurilor mobile corporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate) indiferent de locul în care sunt desfășurate aceste activități economice.

[...] În baza prevederilor legale de mai sus, x în mod corect nu a colectat TVA aferentă serviciilor de închiriere prestate către y. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr. x din x aprilie 2010, respectiv din anexa la aceasta - Raportul de inspecție fiscală parțială din x aprilie 2010, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală parțială finalizată la data de x aprilie 2010 a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a taxei pe valoarea adăugată de către S.C. “x” Ltd. x (denumită în continuare x) prin reprezentant fiscal “x” (denumit în continuare x) în vederea soluționării decontului de TVA cu sumă negativă de x lei și opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010, înregistrat la A.F.P.M. x sub nr. x/x februarie 2010, iar la A.I.F. Prahova sub nr. x/x februarie 2010.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală din data de x aprilie 2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x din x aprilie 2010.

În acest Raport, la **Capitolul III Constatări fiscale** – s-a consemnat (citată):

“[...] Taxa pe valoarea adăugată

Verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr. 571/2003 [...], Titlul VI, [...], H.G. nr.44/2004 [...] și a cuprins perioada decembrie 2008 – ianuarie 2010.

[...] În perioada de la înființare până la 31.01.2010, contribuabilul a înregistrat lunar TVA de recuperat (conform deconturilor depuse la organul fiscal- anexa nr. x), TVA pe care nu l-a solicitat la rambursare.

Prin decontul aferent lunii ianuarie 2010, unitatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative de TVA de x lei, din care x lei – TVA de recuperat aferentă lunii decembrie 2008.

Urmare inspecției s-a constatat că x (RO x) nu a realizat și nu a declarat operațiuni impozabile, iar TVA de recuperat provine din înregistrarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă aferentă importurilor de bunuri (două x, materiale și piese de schimb aferente) efectuate în perioada decembrie 2008 – noiembrie 2009 (anexa nr. x).

La control contribuabilul nu a prezentat facturi, avize de însoțire, jurnale de vânzări, deconturi de TVA în care să fie reflectate operațiuni impozabile efectuate în România.

În intervalul menționat x (ROx) prin reprezentant fiscal x a importat două x, cu x aferente (x și x), precum și materiale, părți mașini de x, piese de schimb pentru x, echipamente de protecție și alte bunuri în valoare totală de x lei, echivalentul a x USD. TVA aferentă acestor importuri înscrisă în declarațiile vamale de import și evidențiată în jurnalele de cumpărături este în valoare totală de x lei.

Conform ordinelor de plată și extraselor de cont puse la dispoziția controlului, taxa pe valoarea adăugată a fost achitată la organele vamale de către x, deoarece, așa cum am arătat anterior, x (RO x) nu are cont bancar deschis în România.

Precizăm că x au fost importate în baza unor facturi proforme așa cum rezultă din datele prezentate în anexa nr. x la prezentul. Deasemenea, celelalte bunuri importate au avut la bază documente care conțin informații privind expeditorul și destinatarul, fără menționarea vânzătorului și a cumpărătorului acestora. [...].

Potrivit informațiilor furnizate de reprezentanții unității, bunurile importate (x, materialele și piesele de schimb) au fost utilizate de firma x și de S.C. x S.R.L.

Pentru clarificarea stării de fapt fiscale a operațiunilor comerciale efectuate de x cu bunurile ce au fost importate în România de x, prin reprezentant fiscal, a fost solicitat un control încrucișat la sucursala.

Din constatările înscrise în procesul verbal încheiat în data de x.04.2010 a rezultat faptul că, potrivit contractelor de închiriere încheiate în x.09.2008 și x.10.2008, x a închiriat de la y. două x (x și x) și a gestionat materialele și piesele de schimb aferente importate în România de către x (RO x), prin reprezentantul fiscal x. La rândul său, potrivit contractelor de închiriere prezentate la control, x (x și x – importate de x pe codul fiscal de România) au fost închiriate de y de la x.

Conform prevederilor contractuale x a suportat toate cheltuielile de transport, toate costurile implicate de exportul/importul x și de mobilizare/demobilizare a acestora. [...].

Aceleași prevederi sunt înscrise și în contractul semnat în data de x.12.2009 între y și z.

Părțile componente ale celor două x au ca țări de origine: USA, Turcia, China și Singapore. [...]. Conform declarațiilor de intrare în depozit temporar, în perioada iulie – septembrie 2008 bunurile au fost plasate în depozit temporar (procedură prealabilă vămii) în localitatea x, județul Vâlcea, depozitar și destinatar al acestora fiind x. Ulterior, în luna decembrie 2008, cele două x au fost importate în regim definitiv de către x (RO x), prin reprezentantul fiscal x.

[...] x a încheiat cu S.C. x S.A. Constanța contractul de parteneriat nr. x/x.03.2008 în vederea realizării de lucrări x pe teritoriul României.

Cele două x au fost utilizate de x prin x împreună cu S.C. x S.A. Constanța, în vederea executării de x pentru S.C. x S.A., în baza contractului x nr. x/2008.

În intervalul octombrie 2008 – octombrie 2009 x a facturat către S.C. x S.A. Constanța servicii x, costuri de x, precum și costul altor bunuri și servicii prestate de terți în legătură cu acestea în valoare totală de x lei.

Menționăm faptul că x au încetat în luna iulie 2009.

[...] Totodată, s-a reținut faptul că sucursala nu a reflectat în evidența sa financiar-contabilă și nu a prezentat documente de evidența operativă pentru cele două x, pentru materialele și piesele de schimb aferente utilizate de aceasta și importate în România de către x (RO x).

Acest aspect a fost constatat și în cazul x (RO x), prin reprezentantul fiscal x. Astfel, pentru bunurile importate nu a fost organizată evidența operativă și nu au fost întocmite documente privind punerea la dispoziția sucursalei a x, materialelor și pieselor de schimb. Unitatea a întocmit note de recepție pe baza declarațiilor vamale de import și a evidențiat valoarea acestora în conturile contabile 213.01 "Echipamente tehnologice" și 302.08 "Alte materiale consumabile".

Potrivit art. 1 alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată, x (RO x), prin reprezentantul fiscal x are obligația să conducă și să organizeze contabilitatea proprie, adaptată specificului activității, în cazul de față organizarea evidenței pentru bunurile deținute.

[...] Menționăm că până la data finalizării inspecției fiscale unitatea verificată nu a prezentat nicio factură pe care să fie înscris ca și cumpărător x. La control au fost prezentate două adrese (câte una pentru fiecare x) ale x privind faptul că această entitate este proprietarul x și x.

[...] Astfel, așa cum rezultă din explicațiile reprezentantului unității, precum și din constatările înscrise în procesul verbal de control încrucișat menționat anterior, cele două x cu materialele și componentele aferente au fost utilizate în România de x și de S.C. x S.R.L. și nu de către x – RO x care a solicitat rambursarea de TVA.

La control, x – RO x nu a prezentat documente din care să rezulte obținerea de venituri în România.

x a importat bunurile în cauză în România pe codul de TVA RO x, dar nu a efectuat în România și nu a declarat, pe acest cod, operațiuni impozabile aferente acestor bunuri.

Conform prevederilor Titlului VI, pct. 56 alin. (4) din H.G. nr. 44/2004 respectiv pct. 66¹ alin. (4) din același act normativ așa cum a fost modificat ulterior, reprezentantul fiscal este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana

impozabilă nestabilită în România, iar operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabile în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. [...].

Totodată, potrivit prevederilor Titlului VI, pct. 56 alin. (7) din H.G. nr. 44/2004, respectiv pct. 66¹ alin. (7) din același act normativ așa cum a fost modificat ulterior, persoana impozabilă nestabilită în România mandatează reprezentantul fiscal să întocmească documentele aferente operațiunilor efectuate în România pe codul de TVA atribuit de autoritățile române.

Având în vedere cele prezentate mai sus, organul de inspecție fiscală a constatat că x (RO x), prin reprezentantul fiscal x, în mod nejustificat a dedus și a solicitat la rambursare TVA în sumă de x lei, întrucât la control nu s-a făcut dovada că importurile efectuate au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale impozabile. Astfel, în perioada supusă verificării, respectiv decembrie 2008 – ianuarie 2010, x (RO x), prin reprezentantul fiscal x nu a efectuat niciun fel de operațiune impozabilă, bunurile importate fiind utilizate de către alte entități, respectiv x și S.C. x S.R.L. și nu de către contribuabilul verificat.

De asemenea, s-a constatat că bunurile au fost puse la dispoziția celor doi utilizatori fără a fi întocmit niciun document de predare și nici documente justificative financiar-contabile (avize de însoțire a mărfii, facturi sau altele), iar până la data controlului contribuabilul verificat nu a făcut dovada intenției de a desfășura vreo activitate economică care să dea naștere la operațiuni impozabile.

Potrivit art. 145 alin.(2) din Codul fiscal orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale.

Prin urmare, având în vedere că unitatea verificată nu a desfășurat activități impozabile prin utilizarea echipamentelor și bunurilor importate, aceasta nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în baza art. 145 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu pct. 59, Titlul VI din H.G. nr. 44/2004.

În concluzie, situația TVA solicitată la rambursare se prezintă astfel:

- suma negativă a TVA solicitată la rambursare x lei;
- suma negativă a TVA cu drept de rambursare x lei;
- suma negativă a TVA care nu se justifică la rambursare x lei. [...].”

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada verificată consemnată în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* **În Raportul de inspecție fiscală parțială din x aprilie 2010** încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova la Societatea Comercială “x” Ltd. x a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de calcul, evidențiere și declarare a obligățiilor fiscale privind taxa pe valoarea adăugată datorată de societatea comercială pentru perioada decembrie 2008 – ianuarie 2010, în vederea soluționării decontului de TVA cu sumă negativă de x lei și opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2010, înregistrat la A.F.P.M. x sub nr. x/x februarie 2010, iar la A.I.F. Prahova sub nr. x/x februarie 2010.

Potrivit Certificatului de înregistrare fiscală seria x Nr.x eliberat la data de x noiembrie 2008 de M.F.P. – A.N.A.F., la data de x octombrie 2008 s-a atribuit x codul de înregistrare fiscală x.

Începând cu data de x octombrie 2008, conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria x Nr. x eliberat de M.F.P. – A.N.A.F. la data de x noiembrie 2008, x (x) este înregistrată în scopuri de TVA în România – având codul ROx și este reprezentată fiscal de x (x, ce are codul de înregistrare fiscală pentru activitatea proprie x).

* **Referitor la taxa pe valoarea adăugată verificată pentru perioada decembrie 2008 – ianuarie 2010, motivele de fapt și de drept care au condus la stabilirea diferenței suplimentare în sumă totală de x lei (contestată), sunt:**

În perioada de la înregistrarea în scopuri de TVA în România (x octombrie 2008) și până la data de 31 decembrie 2009, x – ROx a evidențiat lunar TVA de recuperat, taxă pe care însă nu a solicitat-o la rambursare.

Prin decontul de TVA aferent lunii ianuarie 2010 a solicitat rambursarea soldului sumei negative de x, din care x lei reprezintă TVA de recuperat aferentă lunii decembrie 2008.

Întrucât la inspecția fiscală, x – ROx, prin reprezentantul său fiscal în România, nu a justificat faptul că achizițiile de bunuri efectuate în perioada decembrie 2008 – noiembrie 2009, reprezentate de importul a două x, materiale și piese de schimb aferente, au fost destinate utilizării în folosul realizării de operațiuni care dau drept de deducere, conform prevederilor art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 59 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, respectiv în perioada verificată contestația nu a dovedit obținerea de venituri în România, nerealizând niciun fel de operațiuni taxabile pe codul fiscal

ROx care să dea dreptul de deducere a TVA deductibilă în sumă de x lei aferentă acestor achiziții, la control s-a stabilit că societatea comercială nu are drept de rambursare pentru suma negativă raportată prin decontul de TVA pe luna ianuarie 2010.

* **Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. x din x aprilie 2010 este contestată obligația fiscală suplimentară de plată, respectiv suma de x lei reprezentând TVA deductibilă pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere la control, așa cum am prezentat mai sus.**

În susținerea contestației, se subliniază faptul că *“...x trebuie privită ca o singură entitate legală și deci o singură persoană impozabilă.”*, neexistând două persoane impozabile separate, una în x și alta înregistrată în scopuri de TVA în România.

De asemenea, se menționează și faptul că x desfășoară activități economice de închiriere a bunurilor în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, indiferent de locul în care sunt desfășurate acestea.

În contestație se recunoaște însă faptul că activitățile economice desfășurate de x în perioada supusă inspecției fiscale nu au avut locul prestării în România, fiind astfel neimpozabile din punct de vedere al TVA în România.

În concluzie, x consideră că are drept de deducere a TVA deductibilă în sumă totală de x lei aferentă importurilor de echipamente, achizițiilor intracomunitare și achizițiilor locale, întrucât este o *“...persoană impozabilă nestabilă în România care realizează activități economice (închiriere de bunuri) pentru care locul prestării nu este în România, ci acolo unde este stabilit beneficiarul pentru care serviciile sunt prestate (în cazul de față Olanda).”*

* **Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată următoarele:**

La art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, se prevede:

“Art. 145. – [...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...].”

În perioada supusă inspecției fiscale, respectiv decembrie 2008 – ianuarie 2010, organele de control au constatat că firma “x” Ltd. x nu a realizat operațiuni taxabile (adică, niciun fel de venituri impozabile cu TVA), pe codul de înregistrare în scopuri de TVA ROx al reprezentantului fiscal care să justifice deducerea TVA deductibilă în sumă totală de x lei aferentă achizițiilor de bunuri efectuate în luna decembrie 2008 când cele două x au fost importate în regim vamal definitiv de către x (ROx/x octombrie 2008), prin reprezentantul fiscal x – conform prevederilor **art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal**.

Verificarea efectuată și consemnată în Raportul de inspecție fiscală din x aprilie 2010, a condus la concluzia că desemnarea “x Ltd. x” din municipiul x ca reprezentant fiscal în România al firmei “x” Ltd. x s-a efectuat numai pentru exercitarea dreptului de deducere și de rambursare a TVA.

Facturile emise de “x” Ltd. x către “y” privind închirierea x, anexate în copie la dosarul contestației, nu pot fi atribuite x/ROx.

Respectivele facturi reflectă operațiuni care nu au fost efectuate în România. x/ROx nu a emis, nu a evidențiat și nu a declarat în România niciun fel de venituri, respectiv operațiuni taxabile, rezultate de utilizarea bunurilor importate pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA deductibilă.

Referitor la susținerea din contestație, precum că “x” trebuie privită ca o singură entitate legală și ca o singură persoană impozabilă, menționăm că, potrivit prevederilor Titlului VI din Codul fiscal, “x” este înregistrată fiscal în scopuri de TVA în România (ROx) pentru activitatea desfășurată în România, iar pentru această activitate este persoană impozabilă cu TVA în România, distinct de persoana impozabilă “x” din x. Operațiunile de închiriere a x au fost realizate de persoana impozabilă “x” din x și nu de x/ROx – persoană impozabilă cu TVA în România.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că în mod nejustificat x/ROx a dedus și a solicitat la rambursare TVA în sumă de x lei, întrucât, conform celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală, la control nu s-a făcut dovada că achizițiile de bunuri, efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au consemnat și faptul că x/ROx nu a prezentat niciun document justificativ legal (factură, contract etc.) care să dovedească calitatea de proprietar al bunurilor importate în anul 2008.

Față de cele prezentate mai sus, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru TVA colectată suplimentar în sumă totală de x lei.

IV. – Concluzionând analiza contestației formulate de Societatea Comercială “x” Ltd. cu domiciliul fiscal în x, localitatea x, Str. x, Nr. x, x, reprezentată fiscal în România de “x”, cu sediul social în municipiul x, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x aprilie 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 216 din Ordonanța Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare.

2. – În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 218 din O.G. nr. 92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia - la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Curții de Apel Ploiești.

DIRECTOR EXECUTIV,